38. KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI 1. CİLT

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

38.
KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI
1. CİLT

23-27 MAYIS 2016
EDİRNE

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayın No: 3490-1
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Yayın No: 175-1

YAYINA HAZIRLAYAN
Dr. Adil ÖZME

23-27 Mayıs 2016 tarihlerinde gerçekleştirilen
38. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu,
Trakya Üniversitesi'nin katkılarıyla gerçekleştirilmiştir.

Kapak ve Uygulama
Yusuf KOŞAR

ISSN: 1017-7655

Kapak Fotoğrafı: Nurcan YAZICI METİN - Ü. Melda ERMİŞ - Akın TUNCER,
Demirköy Fatih Dökümhanesi Kazısı
2015 Yılı Çalışmaları

Not : Kazı raporları, dil ve yazım açısından Dr. Adil Özme tarafından denetlenmiştir.
Yayımlanan yazıların içeriğinden yazarları sorumludur.

İsmail Aygül Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Tel: 0312 310 59 95
ANKARA-2017

SEMPOZYUM BİLİM KURULU

Prof. Dr. Yener YÖRÜK (Trakya Üniversitesi Rektörü-Edirne)

Prof. Dr. Burçin ERDOĞU (Zeytinlik Höyük Kazısı Başkanı, Trakya Üniversitesi-Edirne)

Prof. Dr. Mehmet ÖZDOĞAN (Kırklareli Höyüğü Kazısı Başkanı-Emekli Öğretim Üyesi)

Prof. Dr. Rainer CZICHON (Oymaağaç Höyüğü Kazısı Başkanı-Uşak Üniversitesi-UŞAK)

Prof. Dr. Engin BEKSAÇ (Trakya Üniversitesi-Edirne)

Prof. Dr. Mustafa ÖZER (Edirne Yeni Saray Kazısı Başkanı-Medeniyet Üniversitesi-İstanbul)

Prof. Dr. Andreas SCHANNER (Boğazköy Kazısı Başkanı-Alman Arkeoloji Enstitüsü-İstanbul)

Prof. Dr. Christopher ROOSEVELT (Kaymakçı Yerleşimi Kazısı Başkanı-Koç Üniversitesi-İstanbul)

Prof. Dr. Stefania MAZZONİ (Uşaklı Höyük Kazısı Başkanı-Floransa Üniversitesi-İtalya)

Prof. Dr. Musa KADIOĞLU (Teos Antik Kenti Kazısı Başkanı-Ankara Üniversitesi-Ankara)

Prof. Dr. Sabina LADSTATTAER (Efes Antik Kenti Kazısı Başkanı-Avusturya Arkeoloji Enstitüsü-Avusturya)

Prof. Dr. Özlem ÇEVİK (Ulucak Höyük Kazısı Başkanı-Trakya Üniversitesi-Edirne)

Prof. Dr. Sachihiro OMURA (Kalehöyük Kazısı Başkanı-Japon Anadolu Arkeoloji Enstitüsü-Kırşehir)

YAYIN KURALLARI

Genel Müdürlüğümüzce her yıl düzenlenen "Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu'nda sunulan raporlar, bu yıl da kitap olarak basılacaktır. Göndereceğiniz rapor metinlerinin aşağıda belirtilen kurallara uygun olarak gönderilmesi, kitabın zamanında basımı ve kaliteli bir yayın hazırlanması açısından önem taşımaktadır. Bildirilerin yazımında kitaptaki sayfa düzeni esas alınarak;

* Yazıların A4 kağıda, 13.5x19 cm.lik bir alan içinde 10 punto ile, satır aralığı 10 punto olacak şekilde, tirelemeye dikkat edilerek, Times New Roman fontu ile 10 sayfa yazılması,
* Başlığın 14 puntoda bold ve satır aralığı 14 punto olacak şekilde yazılması,
* Metinde ana başlıkların büyük harflerle ve italik, alt başlıkların ise küçük harflerle ve italik olarak yazılması,
* Dipnotların metnin altında ve metin içinde numaraları belirtilerek, 8 puntoda satır aralığı 8 punto olacak şekilde yazılması,
* Dipnot ve kaynakçada (bibliyografya) kitap ve dergi isimlerinin italik yazılması,
* Çizim ve resim toplamının 15 adetten fazla olmaması, fotoğrafların CD'ye JPG veya TlFF olarak kaydedilip gönderilmesi, gönderilen resimlerin çözünürlüğünün en az 300 pixel/ınch olması,
* Çizimlere (Çizim:.....), resimlere (Resim:.....), haritalara (Harita:.....) olarak alt yazı yazılması ve kesinlikle levha sisteminin kullanılmaması,
* Bildirilere, bütün yazarların mutlaka isim, unvan ve yazışma adresinin yazılması,
* Metin çıktısı ile birlikte metnin mutlaka CD'ye yüklenerek gönderilmesi gerekmektedir, CD'deki metin ile metnin çıktısı uyumlu olmadır. Aksi takdirde CD deki metin esas alınacaktır.

Yayınlanacak bildiri sayışının artması, kitapların zamanında basımını güçleştirdiğinden, bildirilerinizin sempozyum sırasında teslim edilmesi ya da en geç 1 Ağustos tarihine kadar, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Yayınlar Şubesi Müdürlüğü, 2. TBMM Ulus/ANKARA adresine gönderilmesi gerekmektedir.

Yayın kurallarına uymayan ve geç gönderilen bildiriler kesinlikle yayınlanmayacaktır.

PUBLICATION INSTRUCTIONS

The papers presented in the International Symposium of Excavations, Surveys and Archaeometry will be published as before.

In order to complete a high-quality print in time, we kindly request you to send the paper texts in the format specified below:

1. Texts should be written in 10 pages on A4 paper, with Times New Roman and 10 type size within a space of 13.5x19 cm. Line spacing should be 10 points.
2. Heading should be written in bold with 14 typesize and with 14 points of line space. Main headings should be written with capitals, sub-headings with lower letters. Both types of headings should be written in italics.
3. Footnotes should be placed at the bottom of the pages, with their numbers indicated in the text. Footnote texts should be written with 8 type size and line space of 8 points.
4. Book and periodical titles in the footnotes and bibliography should be written in italics.
5. Total number of drawings and photos should not exceed 15. Photos should be either in JPG or TIFF format with at least 300 dpi solution and sent in a separate file.
6. Captions should be added to drawings (Drawing: ……), photos (Photo: ……) and maps (Map: ……). Plate system should not be used.
7. Authors must indicate their names, titles and contact information in their papers.
8. Digital text of the paper should be added to the print-out and both texts should be identical. Otherwise the digital version will be considered default.

As sudden accumulation of papers makes it difficult to complete printing in time, papers should either be submitted during the symposium or sent to the adress Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Yayınlar Şubesi Müdürlüğü, 2. TBMM Ulus / ANKARA until the 1st of August.

The papers that fail to comply with those instructions or that are sent after the deadline will not be published on no account.

İÇİNDEKİLER

Vecihi ÖZKAYA, Feridun S. ŞAHİN, Yılmaz Selim ERDAL,
Metin KARTAL, Gizem KARTAL, Marion BENZ
Körtiktepe 2015 Kazı Çalışmaları 1

Vedat KELEŞ, Hasan Ertuğ ERGÜRER, Hasan KASAPOĞLU, Ersin ÇELİKBAŞ,
Alper YILMAZ, Büşra Elif KASAPOĞLU, Kasım OYARÇİN,
Michael Deniz YILMAZ, İsmail AKKAŞ
Parion 2015 Yılı Kazı ve Restorasyon Çalışmaları 23

Michael BLÖMER, Dilek ÇOBANOĞLU, Engelbert WINTER
Doliche 2015 47

Turgut Haci ZEYREK, Ali Nadir ZEYREK
Kastabala Kazı Çalışmaları 2015 65

Halime HÜRYILMAZ
Gökçeada – Yenibademli Höyük 2015 Yılı Kazıları 77

Douglas BAIRD, Gökhan MUSTAFAOĞLU, Andrew FAIRBAIRN
2015 Yılı Boncuklu Höyük Kazısı Tarımın Yayılımı ve
Çatalhöyük'ün Öncüleri 87

Hüseyin Sabri ALANYALI
2015 Yılı Side Kazı ve Araştırmaları 97

Burçin ERDOĞU
Gökçeada Uğurlu – Zeytinlik 2015 Yılı Kazı Çalışmaları 117

Aytaç COŞKUN
2015 Yılı Zerzevan Kalesi Kazı Çalışmaları (2. Sezon) 125

M. SEYER und Mitarbeiter
Limyra 2015 151

C. Brian ROSE, Ayşe GÜRSAN SALZMANN
Gordion 2015 165

Halil TEKİN
Domuztepe: Türkiye Doğu Akdenizinde Bir Mezopotamya
Geç Neolitik Yerleşimi 179

Gülgün KÖROĞLU
Sinop Balatlar Kazısı 2015 Yılı Kazı Çalışmaları 191

Philipp NIEWÖHNER, Christof BERNS, Reyhan ŞAHİN
Milet 2015 Yılı Çalışmaları 205

Nurettin KOÇHAN, Korkmaz MERAL, Ahmet Cuneydi HAS,
Ahmet TERCANLIOĞLU
Kyzikos 2015 223

Mehmet KARAOSMANOĞLU, Halim KORUCU, Mehmet Ali YILMAZ
Altıntepe Urartu Kalesi 2015 Yılı Kazı ve Onarım Çalışmaları 233

Hüseyin YURTTAŞ, Haldun ÖZKAN, Zerrin KÖŞKLÜ, Nurşen ÖZKUL FINDIK,
Süleyman ÇİĞDEM, Muhammet Lütfü KINDIĞILI, Esra HALICI,
M. Emin DOĞAN, Ahmet YUKA
Kemah Kalesi Kazısı 2015 Yılı Çalışmaları 247

YILMAZ AKKAN, Aslı SARAÇOĞLU, Arzu ÖZVER
2015 Yılı Tralleis Antik Kenti Restorasyon ve Alt Yapı Çalışmaları 265

Elif GENÇ, Birgül YILDIZ KÖSE
2015 Yılı Kuriki Höyük Kazısı 279

Elif GENÇ, Tenzile UYSAL
Doğanpınar Barajı Tilbaşar Höyük 2015 Yılı Kazısı 293

Yılmaz AKKAN, Ali Yalçın TAVUKÇU, Akın TEMÜR, Zerrin AYDIN TAVUKÇU,
Mesut CEYLAN, Sinem COŞKUN, Adem ATALAY
Alabanda 2015 305

Göksel SAZCI, Meral BAŞARAN MUTLU
Maydos Kilisetepe Höyüğü Kazısı 2015 Sezonu Çalışmaları 329

Masako OMURA
2015 Yassıhöyük Kazıları 343

Francesco D'ANDRIA
Phrygia Hierapolis'i (Pamukkale) 2015 Yılı Kazı ve Restorasyon Çalışmaları 353

Şengül AYDINGÜN
Küçükçekmece Göl Havzası (Bathonea) Kazıları İlk Beş Yıllık
Değerlendirme 2010-2015 371

Gülriz KOZBE, Sabri KARADOĞAN, Akarcan GÜNGÖR
Batman İl Sınırları İçinde Kalan Ilısu Barajı Etkileşim Alanına Dair Jeomorfolojik ve Arkeolojik Tespitler 389

Taner KORKUT
Tlos 2015 Kazı Etkinlikleri 407

Nuran ŞAHİN, Onur ZUNAL, Gülşah GÜNATA, Gülşah SARIKAYA, Hüseyin DOĞAN, Görkem GÖKOLUK
Klaros 2015 425

Serdar AYBEK, Onur GÜLBAY, Burak ARSLAN, Yılmaz BALIM
Metropolis Arkeolojik Araştırmaları, 2015 439

Ahmet Cem ERKMAN, Şakir Önder ÖZKURT, Cesur PEHLEVAN
Kurutlu Kazısı 457

Şahin YILDIRIM
Tios-Tieion 2015 Yılı Kazı Çalışmaları 465

Ayla SEVİM EROL, Alper Yener YAVUZ, Erhan TARHAN, Serdar MAYDA, Tümel Tanju KAYA, Çilem SÖNMEZ SÖZER, Hakan MUTLU
2015 Yılı Çankırı Çorakyerler Kazısı 479

Abuzer KIZIL, Taylan DOĞAN
Euromos 2015 Yılı Çalışmaları 497

Harun TAŞKIRAN, Kadriye ÖZÇELİK, Gizem KARTAL, Yavuz AYDIN, Betül FINDIK, Hande BULUT, Eşref ERBİL, M. Beray KÖSEM
2015 Yılı Karain Mağarası Kazıları 521

Timothy P. HARRISON, Elif DENEL, Stephen BATIUK
Tayinat Höyük Kazıları, 2015 539

Atilla ENGİN, Engin ÖZGEN, Olcay ZENGİN-KOŞAN
Filiz AY-ŞAFAK, Aydoğan BOZKURT
Oylum Höyük 2015 555

DOĞANPINAR BARAJI TİLBAŞAR HÖYÜK 2015 YILI KAZISI

Elif GENÇ*
Tenzile UYSAL

Tilbaşar Höyük, Gaziantep İlinin, Oğuzeli İlçesine bağlı Gündoğan mahallesinin (Tilbaşar Köyü) yaklaşık 1 km. kadar güney doğusunda yer almaktadır. Gaziantep il merkezinin kuzey batısından kaynak bulan Sacır Suyu, Oğuzeli Ovası'nı kat edip, höyüğün kuzeyinden geçmekte ve Tilbaşar Ovası'nı sulayarak güneyde Suriye topraklarında Fırat Nehri'ne dökülmektedir.

Tilbaşar Höyük'te, 1994 yılında Gaziantep Müzesi Müdürlüğü ve Christine Kepinski yönetiminde başlatılan yüzey araştırması ve kazı çalışmaları, 2006 yılına kadar aralıklı olarak devam etmiş[1], bu tarihten itibaren kazı çalışmaları durmuştur. Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nce yaptırılan Doğanpınar Barajı etki alanında kalan kültür varlıkların korunmasına yönelik çalışmalar kapsamında, 9 yıl aradan sonra, 2015 yılında kazılara tekrar başlanmıştır. Kazı çalışmaları, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün 28.08.2015 gün ve 165930 sayılı izinleri ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün maddi destekleri ile[2] Gaziantep Müzesi Müdürlüğü başkanlığında ve bilimsel sorumluluğumda, 15 Eylül–31 Aralık 2015 tarihleri arasında, öğretim üye ve arkeologların katılımı ile gerçekleştirilmiştir.[3]

* Yrd. Doç. Dr. Elif GENÇ, Çukurova Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Balcalı-Adana/TÜRKİYE.
Tenzile UYSAL, Gaziantep Müzesi Müdürü, Zeugma Mozaik Müzesi, Mithat Paşa mahallesi, Sani Konukoğlu Bulvarı, Gaziantep/TÜRKİYE.

1 Kepinski-Lecomte-Ergeç 1997, 163; 1999, 241; 2000, 209; 2001, 133; Kepinski-Lecomte 1996, 199; 2002, 23; Kepinski 2004, 467; Kepinski-Bulgan 2007, 733; Kepinski-Önal 2008, 193.

2 Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'ne izin ve desteklerinden dolayı teşekkürlerimizi sunarız.

3 Kazıya arkeologlar Birgül Yıldız-Köse, Çağan Köse, Ayşe Arslan, Fatma Kaya, Enes Aydemir, Nurullah Ceylan, Gülsemin Boğa, Işık Aycin, Mehtah Külahlı ve Fotoğrafçı Dilan Çiçek, Bakanlık temsilcilerimiz Gaziantep Müzesinden Fatma Bulgan, Hülya Kayaöz daha sonra Batman Müzesi'nden M.Cabir Alper katılmışlardır. Bakanlık temsilcilerimize yardım ve destekleri için teşekkürlerimizi sunarız.

Sacır'ın nemli havzalarından biri içinde yer alan Tilbaşar, höyük ve aşağı şehirleri ile birlikte 56 hektarlık bir alana sahiptir. Aşağı şehirlerin yaklaşık ortasında bulunan höyük, 40 m. yükseklikte ve 6 hektarlık bir alanı kaplamaktadır. Kuzey ve Güney Aşağı Şehir olmak üzere iki aşağı şehri bulunmaktadır. Kuzey Aşağı Şehir yaklaşık 6-7 m. yükseklikte, Güney Aşağı Şehir 1,5 ile 2 m. yüksekliktedir (Resim: 1-2). Yüzey araştırmaları, kazılar ve yazılı kaynaklardan elde edilen bilgiler, yerleşimin Kalkolitik Çağdan (M.Ö. 3400) Orta Tunç Çağı sonuna kadar (M.Ö.1600) kesintisiz iskân edildiğini, uzun bir aradan sonra Orta Çağda (M.S.12.-13.yy) tekrar büyük bir kent olarak yerleşildiğini göstermiştir.[4] Kuzey Aşağı Şehir'de yapılan yüzey araştırmalarında Halaf ve Obeyd boyalı çanak çömlek parçalarına rastlanmış, Akhamenid ve Bizans dönemlerinde sınırlı yerleşim alanlarının varlığı bildirilmiştir.[5]

Tilbaşar höyüğünün doğusu, Güney Aşağı şehrin doğu bölümünün tamamı, Doğanpınar Barajı su toplama havzası içinde kalmaktadır (Resim: 1). Google haritasında da görüleceği üzere kırmızı çizgilerin arasında kalan bölüm, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından sudan etkilenecek alan olarak belirlenmiştir. Bu nedenle çalışmalar öncelikli olarak, Güney Aşağı Şehrin doğu bölümünde başlatılmıştır (Resim: 2-3). Kazı çalışmaları başlamadan önce höyük ve aşağı şehirlerde biriken atıklar ve yüksekliği insan boyuna ulaşmış otlar temizlenmiştir. Temizlik sırasında birçok küçük buluntu da ele geçirilmiştir. Toplam 71 adet sikke Aşağı Şehir güney alanından bulunmuştur (Resim: 4). Temizlik çalışmalarından sonra üç boyutlu laser tarama ile höyük ve aşağı şehirlerin topografik haritası çıkartılmıştır.

Güney Aşağı Şehir'in doğu alanında dört ayrı açmada çalışılmıştır (Resim 2-3). Bu alanda, yüzeyin hemen altından Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) Dönemi mezarları gelmiştir. Mezarların altından Orta Tunç Çağı II (M.Ö. 1800-1600) ve Erken Tunç Çağı III ve IV (2500-2000) evrelerine ait yerleşim kalıntıları açığa çıkartılmıştır.

4 Kepinski-Bulgan 2007, 734.
5 Kepinski-Lacomte 1996, 200- 201; Breniquet 1998.

Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) Dönemi Nekropol Alanı (M.S. 5.-7. yy)

Doğu Roma İmparatorluk Dönemine ait mezarların büyük bir kısmı, kuzeydeki Ortaçağ sur duvarı olduğu düşünülen yükseltide, diğer bir kısmı da buranın yaklaşık 60 m. güney batısındaki düzlük alanda açığa çıkartılmıştır (Resim: 2). Bir önceki kazı ekibi tarafından "J Alanı" olarak adlandıran açmanın batısında yüzeyin hemen altından basit toprak mezarlar gelmeye başlamıştır. Bu alanda toplam 8 mezar tespit edilmiştir. Doğu batı yönlü yatırılan bireyler dorsal pozisyonundadır ve eller karın üzerinde birleşmiştir. Mezarların arasında belli bir mesafe bulunmaktadır. İyi korunan iskeletlerin sayısı azdır, bunların hepsi yetişkin bireylerdir. Mezar buluntusu çok azdır. 8 No.lu iskeletin biri parmağında diğeri de bacağının üzerinde olmak üzere iki tunç yüzük ve bir diğerinde demir çiviler bulunmuştur. Açma kenarının düzeltilmesi sırasında kötü durumdaki kemik parçaları arasından boncuk taneleri ve altın halka küpe ele geçirilmiştir. Ortaçağ sur duvarı olduğu düşünülen alanda, 10x5 m. ölçülerinde tek açmada çalışılmıştır (Resim: 5). Yüzeyin hemen altından birkaç duvar sırası gelmiş olsa da, bu duvarlar belli bir plan vermemiştir. Taş duvarların alt seviyesine ulaşılması ile birlikte çok sayıda basit toprak mezar gün yüzüne çıkartılmıştır. Doğu-batı ve kuzeydoğu- güneybatı yönlü yatırılan bireyler, yan yana ve 5 farklı seviyede gömülmüşlerdir. Üst üste farklı seviyelerde gömülmüş olmaları, buranın uzun yıllar mezarlık olarak kullanıldığını göstermektedir. 10x5 m.lik alanda yaklaşık 50 cm. kalınlıktaki toprak dolgudan toplamda 63 insan gömüsüne rastlanmıştır. Farklı seviyelere gömülen bireyler, alt seviyedeki iskeletleri tahrip ederek veya üzerine gelecek şekilde gömülmüştür. Bunların çoğunluğu yetişkindir ancak çocuk ve bebek gömüsüne de rastlanmıştır. Mezar buluntuları azdır, daha çok tunç küpe (Resim: 6) ve yüzük ile çeşitli boylarda demir çiviler bulunmuştur. Demir çiviler, özellikle bireylerin göğsü üstünden veya dizlerine yakın bir alandan gelmiştir. Mezarlarda bulunan bu tür çiviler, ölünün yatırıldığı ahşap sanduka için kullanılmış olabileceği gibi, özellikle büyük boyutlu ve bükülmüş demir çivilerin apotropaik amuletler olarak mezarlara bırakılmış olabileceği ifade edilmektedir. Kütahya-Aizanoi'de M.S. 2. yy.a tarihlenen horozlu mezarda da benzer demir çivilere rastlanmış, bunlar ahşap sedyelere ait parçalar olarak yorumlanmıştır.[6]

6 Özer 2016, 3 Fig.8-9.

2016 yılı çalışmaları sırasında[7], farklı seviyelerdeki mezarlardan iki adet sikke ele geçirilmiştir. Çukurova Üniversitesi, Arkeoloji Bölümünden Dr. Fatih Erhan bu iki sikke üzerine yaptığı ön değerlendirme sonucunda, alt seviyeden gelen sikkeyi M.S. 5. yy.ın ilk yarısına, üst seviyede bulunan sikkeyi ise MS 7.yy'ın ilk yarısına tarihlemiştir.[8] Önceki dönem kazılarda, höyükte sınırlı alanlarda Bizans Dönemine ait bulguların mevcut olduğu bildirilmiştir.[9] Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) Döneminde, güney aşağı şehrin doğu bölümünün, en azından M.S. 5.-7. yy. arasında yaklaşık 200 yıllık bir süre, halk tarafından kullanılmış bir mezarlık alanı olduğu mevcut verilerle kanıtlanmıştır.

Orta Tunç Çağı (IV. Tabaka)

Nekropol alanının hemen altından, Orta Tunç Çağı tabakası gelmektedir. Her üç açmada da bu dönem tek evreli olarak tespit edilmiştir. Batı açmasında çok iyi korunmamış birkaç taş temelli duvar sırası ve çocuk mezarları bu tabakaya aittir. Seramik buluntu çok yoğun değildir. Bunların içinde ağız kenarı yivlerle belirtilmiş ve gövdesinde dalgalı tarak bezemenin bulunduğu küp ve çömlek formları en çok görülen formlardır. Bebek ve çocuk mezarları çalışma alanlarının güneyinde toplanmıştır. Aynı alanda farklı seviyelerde bulunan mezarlar, basit toprak mezarlardır. Hoker pozisyonunda yatırılan bebek ve çocuk gömülerinde belli bir yön birliği yoktur. Doğu batı yönlü yatırılan çocuğun başının üzerinde bir adet Orta Tunç Çağının tipik kâsesi, sağ kulak hizasında da bir adet tunç küpe ele geçirilmiştir (Resim: 7). L.48 No.lu iskeletin batısında iki tane daha çocuk mezarı gelmiştir. L.51 ve L.52 No.lu iskeletler yan yana yerleştirilmiştir. L.51 No.lu iskeletin ayağının hemen üzerinde yonca ağızlı küçük bir vazo ele geçirilmiştir. Diğer bir mezar da açma kenarından gelmiştir.

7 2016 yılı kazısı arazi çalışması 18 Nisan 2016 tarihinde başlatılmıştır.
8 Kendisine vermiş olduğu bilgilerden dolayı teşekkürlerimizi sunarız.
9 Rousset-Ergeç 1999.

Eski Tunç Çağı (III. Tabaka)

Orta Tunç Çağı'nın hemen altında, kalın bir Eski Tunç Çağı kültür tabakası gelmektedir. Bir üstteki evrenin aksine daha yoğun bir yerleşim izlerine sahiptir. Bir önceki ekip tarafından kazılan J Alanının doğu ve batısında çalışılmalar yürütülmüştür (Resim: 8). Belli bir plan vermeyen duvar sıraları, taş döşeli sokak düzenlemesi ve su kanalı, batı açmasında açığa çıkartılmıştır. Taş, kemik ve seramik kırıkları ile sıkılaştırılmış sokak döşemesi, yaklaşık 1-1.50 m. arasında genişliğe sahiptir ve dört yenileme evreli belirlenmiştir. Kapak taşlarının bir kısmı korunan kanal, taş döşeli sokağın altından geçerek batıya doğru yönelmektedir. Kanal seviyesi, sokak döşemesinden başlayarak batıya doğru kademeli olarak alçalmaktadır. Kanal, muhtemelen sokakta biriken yağmur suyunun tahliye için yapılmış olmalıdır. Ele geçirilen çanak çömlek parçaları, Erken Tunç Çağının ikinci yarısının en karakteristik kaplarını oluşturmaktadır. Bunlar, çok sayıda metalik kap parçaları, yalın basit konik ve yivli bardak, ince şerit perdahlı çanak ve üçayaklı kap parçaları ile ağızdan üçgen tutamaklı mutfak kabı parçalarıdır.

Bir diğer kazı alanı, güney aşağı şehri doğu-batı yönden kesen modern yolun güneyinde ve kazılmamış alandadır. Bu alanda yüzeyden 50 cm. kadar derinlikte Orta Tunç Çağı çanak çömlek parçaları gelmektedir. Yaklaşık 70-80 cm. derinlikten de Eski Tunç Çağı'nın mimari kalıntılarına ulaşılmıştır (Resim: 9). Plankarenin kuzeybatı bölümünde, taş temelli, dikdörtgen planlı bir mekân açılmıştır. Kuzeybatı güneydoğu yönlü uzanan mekânın üç yönden duvarı tespit edilmiştir. Ancak duvarların kazılmayan alana doğru devam etmesi nedeniyle, birden fazla mekâna sahip bir yapının şimdilik bir odası açılmış görülmektedir. Doğu ve batı açmalarına göre, daha steril bir Erken Tunç Çağı tabakası ile karşı karşıya olduğumuzu, gerek iyi korunan duvarlardan ve gerekse taban üstü buluntulardan anlaşılmaktadır. Mekân tabanı üzerinde kısmen yanmış üç insan iskeleti açığa çıkartılmıştır. L.9 No.lu iskelet, diğer iki iskelete göre daha iyi durumdadır (Resim: 9-10). Vücudunun üst yarısı sağlam olup sırt üstü yatmış, sol kolu sağ bacağının altında kalmıştır. Bu yetişkin birey öldüğü şekliyle günümüze ulaşmış gibi görünmekteyse de vücudun geri kalan parçaları bulunamamıştır. L.16 No.lu ikinci iskelet, L.9

No.lu iskeletin kuzeyindedir ve sadece kafatası, kol ile bacak kemiğine ait birkaç parça günümüze ulaşmıştır. Yüksek ateşe maruz kalmış kafatası kararmış ve ezilmiş durumdadır. L.22 No.lu üçüncü kişi her iki iskelet kaldırıldıktan sonra, bunların altından gelmiştir. Sadece kafatası korunmuştur. Odanın tabanı üzerine çökmüş, dağılmış kısmen yanmış kerpiç döküntünün altında her üç insan kalıntısı ile birlikte üç adet kap da ele geçirilmiştir. Bunlardan ağzı yivli vazo L.9 ve L.16 No.lu iskeletlerin ortasından, diğer küçük vazo kerpiç yığının altından ve derin yivli kâse ise taban üzerinden gelmiştir (Resim: 11).

Yazılı kaynaklarda adı geçen ender yerleşim yerlerden biri olan Tilbaşar Höyük, bölge arkeolojisi için büyük bir öneme sahiptir. Tilbaşar'da uzun bir aradan sonra, kazıların tekrar başlatılması bölge halkını da heyecanlandırmıştır. 23 Kasım 2015 tarihinde, Doğanpınar Barajı kurtarma kazılarının tanıtımı amacıyla Tilbaşar Höyük ve Yenice Höyük kazı ekipleri önemli ziyaretçilerini ağırlamıştır. Gaziantep İli Vali Yardımcısı Sayın Uğur Aladağ, Oğuzeli İlçesi Kaymakamı Sayın Yasin Yunak ve eşi Elif Yunak, Oğuzeli Belediye Başkanı Sayın M. Sait Kılıç ve beraberindeki heyet, Gaziantep Üniversitesi Rektör Yardımcısı Sayın Prof. Dr. Ali Gür ve Fen Edebiyat Fakültesi Dekanı Sayın Prof. Dr. Adil Kılıç, İl Kültür Turizm Müdürü Sayın Ergün Özuslu, Oğuzeli İlçe Jandarma Komutanı Sayın Gökhan Acehan, Devlet Su İşleri 20 Bölge 202. Şube Müdürü Sayın Şefik Öztürk ve beraberindekilere Tilbaşar Höyük kazı alanı gezdirilmiş ve detaylı bilgiler sunulmuştur. Ayrıca Devlet Su İşleri 20. Bölge eski Müdürü Sayın Mevlüt Aydın'a çalışmaların hızlandırılması için verdiği destek nedeniyle teşekkürlerimizi sunarız.

KAYNAKÇA

BRENIQUET, C. 1998, "Tilbeshar: L'occupation Neolithique et Chalcolithique D'apres les Ramassages de Surface de 1994 et 1995", *Anatolia Antiqua 6 (1998)* 147-153.

KEPINSKI-LECOMTE, C. 1996, "Surface Research at Tilbeshar 1994" *XIII. Araştırma Sonuçları Toplantısı II. Cilt (1996)* (29 Mayıs-2 Haziran 1995 Ankara), Ankara, 199-210.

KEPINSKI-LECOMTE, C.- ERGEÇ, R. 1997, "Research at Tilbeshar 1995" *XVIII. Kazı Sonuçları Toplantısı I. Cilt (1997)* (27-31 Mayıs 1996 Ankara), Ankara 163-171.

KEPINSKI-LECOMTE, C.- ERGEÇ, R. 1999, "Research at Tilbeshar, 1997" *XX. Kazı Sonuçları Toplantısı I. Cilt (1999)* (25-29 Mayıs 1998 Tarsus), Ankara 241-247.

KEPINSKI-LECOMTE, C.- ERGEÇ, R. 2000, "The 1998 Research at Tilbeshar" *21. Kazı Sonuçları Toplantısı 1. Cilt (2000)* (24-28 Mayıs 1998 Ankara), Ankara 209-216.

KEPINSKI-LECOMTE, C.- ERGEÇ, R. 2001, "Research at Tilbeshar 1999" *22. Kazı Sonuçları Toplantısı 1. Cilt (2001)* (22-26 Mayıs 1998 İzmir), Ankara 133-136.

KEPINSKI-LECOMTE, C. 2002, "Research at Tilbeshar, 2000" *23. Kazı Sonuçları Toplantısı 2. Cilt (2002)* (28 Mayıs-1 Haziran 2001 Ankara), Ankara 23-28.

KEPINSKI, C. 2004, "Tilbeshar About the Early/Middle Bronze Age Transition" *25. Kazı Sonuçları Toplantısı 2. Cilt (2004)* (26-31 Mayıs 2003 Ankara), Ankara 467-470.

KEPINSKI, C.-BULGAN, F. 2007, "Research at Tilbeshar in 2005 City from the Early and Middle Bronze Ages" *28. Kazı Sonuçları Toplantısı 2. Cilt (2007)* (29 Mayıs-2 Haziran 2006 Çanakkale), Ankara 733-742.

KEPINSKI, C.-ÖNAL, M. 2008, "Tilbeshar 2006: New Evidence from Early and Middle Bronze" *29. Kazı Sonuçları Toplantısı 1. Cilt (2008)* (28 Mayıs-1 Haziran 2007 Kocaeli), Ankara 193-206.

ÖZER,E. 2016, "Aizanoi'dan Horozlu Mezar" *Art-Sanat 5(2016)* 1-24.

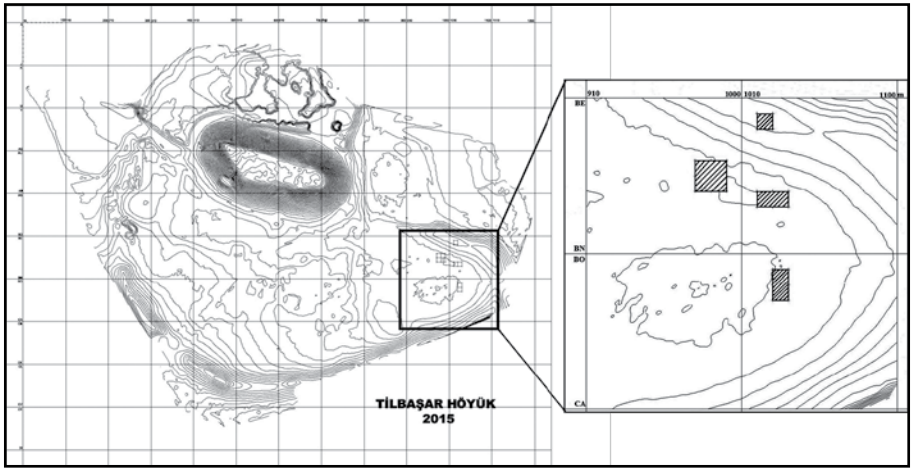
ROUSSET-ISSA,M.O.- ERGEÇ, R. 1999, "Tell Bashir (Tilbeshar 9/05-18/06/1998)" *Anatolia Antiqua VII (1999)* 253-264.

Gündoğan
Image © 2015 DigitalGlobe
Google earth
630 m
2004
Görüntü Tarihi: 8/16/2015 36°52'28.91"K 37°33'28.54"D yükseklik 618 m göz hizası 3.44 km

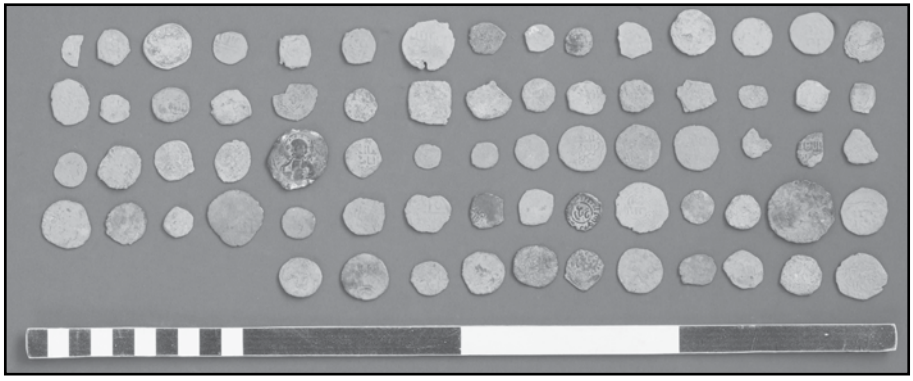
Resim: 1

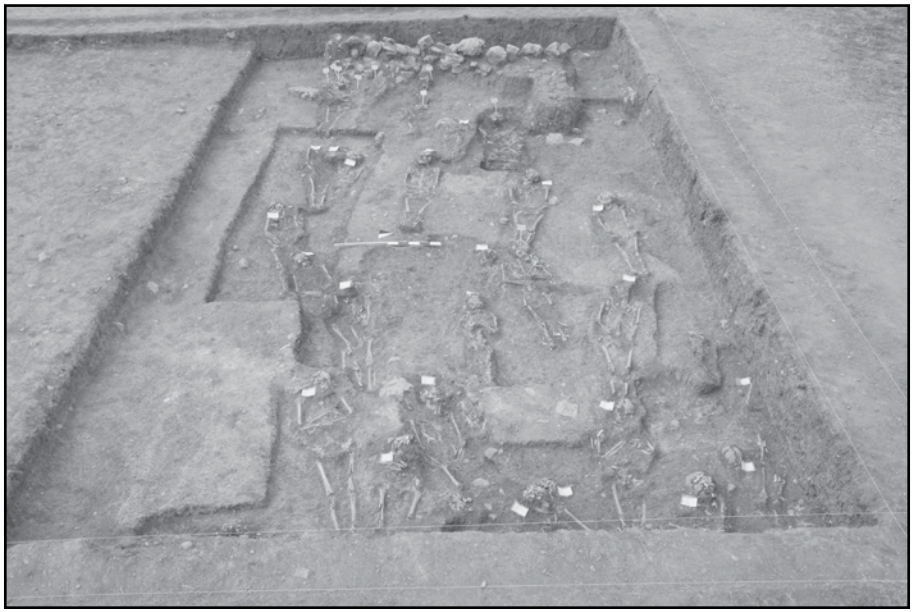
Resim: 2

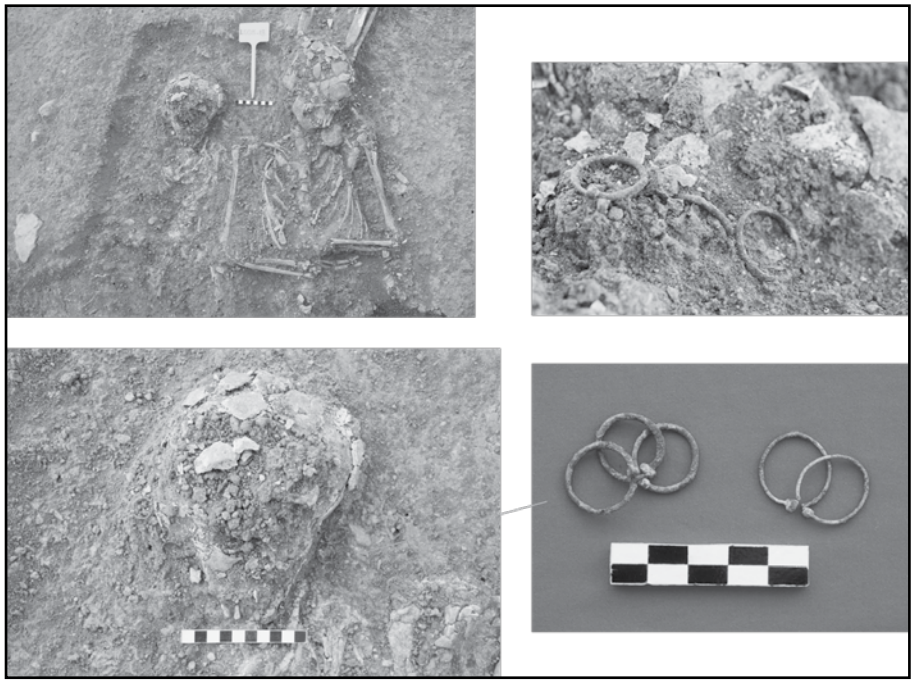
Resim: 3

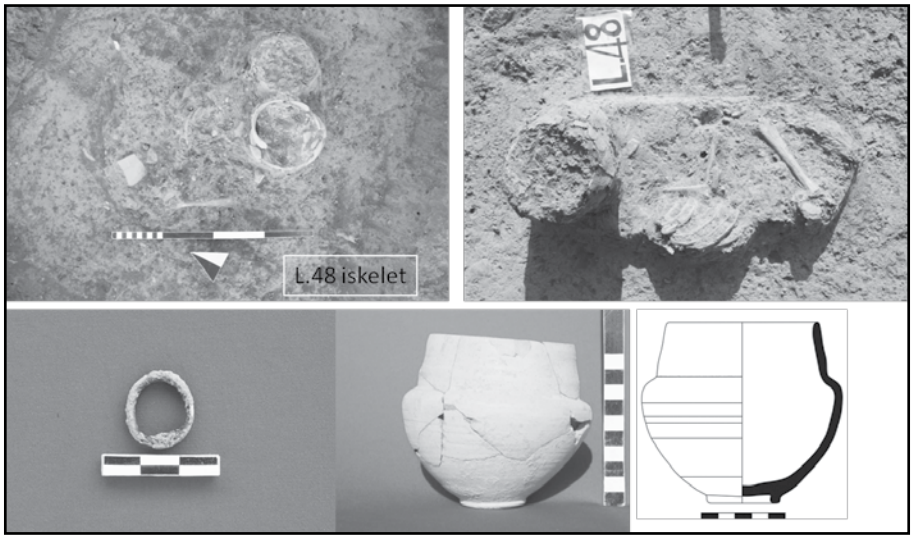
Resim: 4

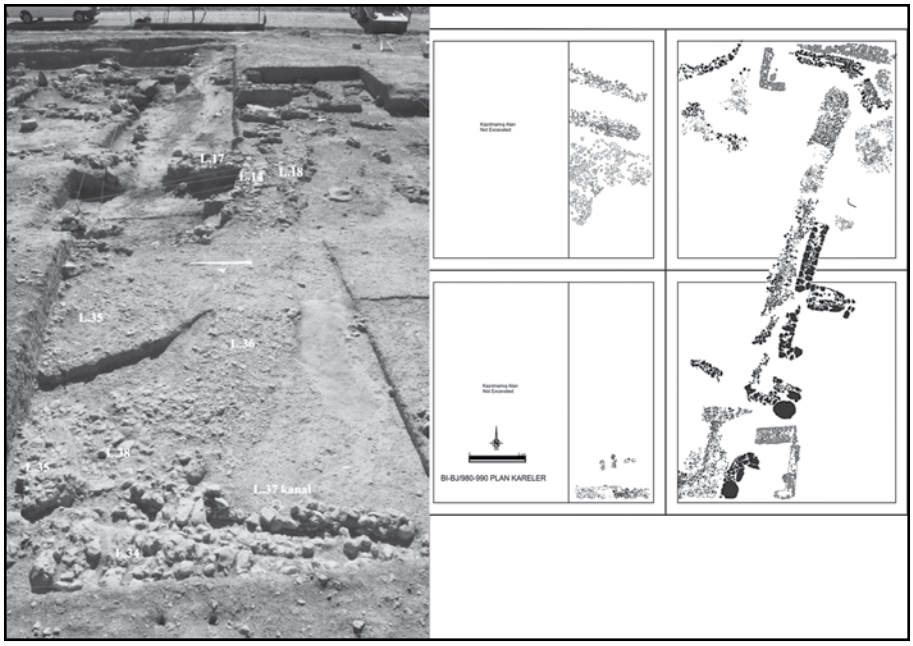
Resim: 5

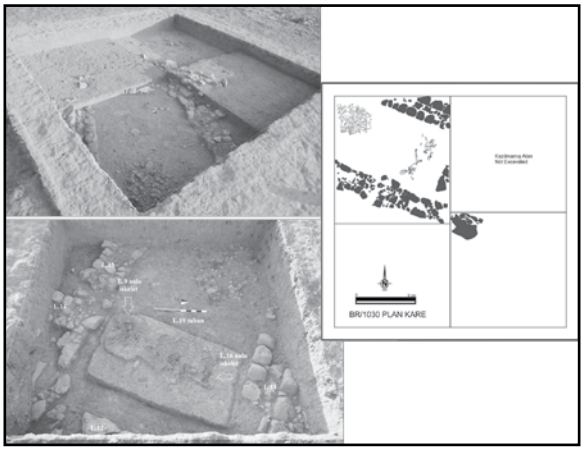
Resim: 6

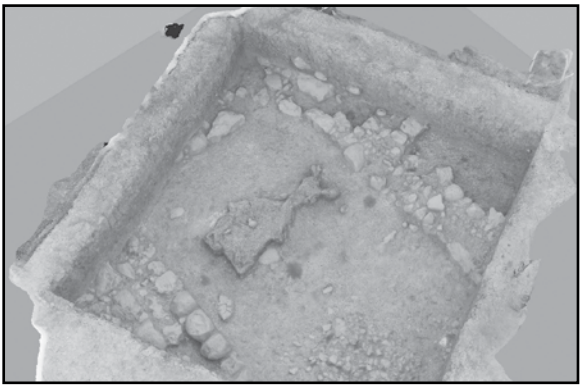
Resim: 7

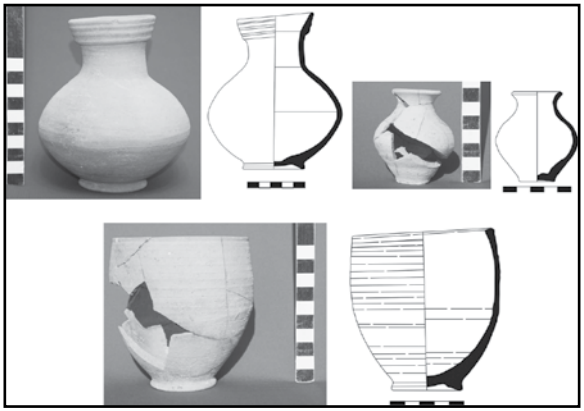

Resim: 8

Resim: 9

Resim: 10

Resim: 11

ISSN 1017-7655